

korokban is könyvigényekkel írtak, becsületes igazságosztásul, «tiszta ítélettel, vak gyűlölet és majomszeretet nélkül, részrehajlás és megalkuvás nélkül».

***

Az *Összegyűjtött munkákból* eddig csak négy kötet került forgalomba, a lírai versek válogatott csoportja, a *Tölgylevél* című költői elbeszélés meg egy essay-kötet a közeli jövőben jelenik meg. Magam is — bár az alkalmat az író egész művére kitekintő jellemzésnek kívántam szentelni — ott feledkeztem a még folytatását váró fél-sorozat mellett. S még e szűkebb területen sem jutottam el a művészbibb koncentrációig. Inkább csak néhány futó megjegyzést írtam a kötetek lapszéleire. De talán ezekből is kiviláglik annyi, hogy akiről szó volt, annak tisztos helye van a magyar kultúra történetében, mely szerinte azoknak a minden áldozatra kész hívőknek története, «akik rendületlenül és makulátlan tisztasággal állanak meg ott, ahová elhivattak; nem hangoskodók, nem ütnek dobot és nem követelnek semmit, csak adnak; mindenüket odaadják és nem a nagyvilágnak, csak nemzetüknek adják; és ha a nemzet félvállról veszi vagy ép összetöri őket, akkor sem jajdulnak fel, mert nem rab-szolgák, csak az édesanyjukat szolgálják és szétroncsolt kézzel is építgetnek tovább, mert a tiszta szívek égi naivságával hiszik, érzik és tudják, hogy templom az, amit építenek».

Rédey Tivadar.

HOLT ÖRÖMEK SÍRJÁNÁL.

*Ha néha így borongva meglep
A méla őszi hangulat,
Holt örömek sírhalma mellett
A lelkem hosszan elmulat.*

*Mosolyg a nap még fűre, jára,
De lanyhán, szenvedélytelen;
A sárga lombokon sugára
Sok színbe játszó lágy selyem.*

*Előttem is fátyol szövődik,
Veronika kendője tán,
Hogy multam arca tükröződik
Finom, fehér patyolatán.*

*Mámorba ejt a mult varázsa,
És incselegni kezd velem
A dalok zengő áradása,
S virágod édes szerelem.*

*Szívemben újra ijju vágy gyúl...
Öreg szív, jaj de balga vagy,
A téli jégcsap néha könnyre lágyul,
De könnye éjjel ismét rája fagy.*

Vargha Gyula.